

Dansk udgave

Retsforskrifter

63. årgang

19. oktober 2020

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/1507 af 16. oktober 2020 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo 1

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2020/1508 af 12. oktober 2020 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Europæiske Udvalg for Udarbejdelse af Standarder for Sejlads på Indre Vandveje (CESNI) og i Centralkommissionen for Sejlads på Rhinen (CCNR), til vedtagelsen af standarder om tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje 6
- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2020/1509 af 16. oktober 2020 om gennemførelse af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo 8

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/1507

af 16. oktober 2020

om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1183/2005 af 18. juli 2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 18. juli 2005 forordning (EF) nr. 1183/2005.
- (2) De Forenede Nationers Sikkerhedsråds komité, der er nedsat i henhold til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1533 (2004), ændrede opførelserne af to personer og tre enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, den 19. august 2020.
- (3) Bilag I til forordning (EF) nr. 1183/2005 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1183/2005 ændres som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. oktober 2020

På Rådets vegne
M. ROTH
Formand

⁽¹⁾ EUT L 193 af 23.7.2005, s. 1.

BILAG

I bilag I til forordning (EF) nr. 1183/2005, del a) (liste over personer, der er omhandlet i artikel 2 og 2a), erstattes oplysningerne om de nedenfor anførte personer af følgende oplysninger:

29. Ntabo Ntaberi SHEKA

Stilling: Øverstbefalende, Ndumaforsvaret af Congo, Mayi Mayi Sheka-gruppen.

Fødselsdato: 4. april 1976.

Fødested: Walikale, Walikaleterritoriet, Den Demokratiske Republik Congo.

Nationalitet: Den Demokratiske Republik Congo.

Adresse: Goma, Nordkivu, Den Demokratiske Republik Congo (i fængsel).

Dato for FN's opførelse på listen: 28. november 2011.

Andre oplysninger: Han overgav sig til MONUSCO den 26. juli 2017 og har siden været tilbageholdt af de congolesiske myndigheder. Hans retssag for krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og deltagelse i en oprørsbevægelse begyndte i november 2018 ved militærdomstolen i Goma. Internetlink til INTERPOL-UN Security Council Special Notice: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>

Yderligere oplysninger fra det beskrivende resumé af grundene til opførelse på listen fra sanktionskomitéen:

Ntabo Ntaberi Sheka, øverstbefalende i den politiske afdeling af Mayi Mayi Sheka, er den politiske leder af en congolesisk bevæbnet gruppe, der hindrer afvæbning, demobilisering eller reintegration af kombattanter. Mayi Mayi Sheka er en militsgruppe i Congo, der opererer fra baser i Walikaleterritoriet i det østlige DRC. Mayi Mayi Sheka-gruppen har udført angreb på miner i det østlige DRC, hvilket inkluderer overtagelsen af Bisiyeminerne og afpresning af lokale. Ntabo Ntaberi Sheka har også begået alvorlige krænkelser af folkeretten, bl.a. over for børn. Ntabo Ntaberi Sheka planlagde og gav ordre til en række angreb i Walikaleterritoriet fra den 30. juli til den 2. august 2010 for at straffe medlemmer af lokalbefolkningen, der var anklaget for at samarbejde med de congolesiske regeringsstyrker. Under angrebene blev børn voldtaget og bortført, sat til tvangsarbejde og udsat for grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling. Mayi Mayi Sheka-militsgruppen tvangsrekrutterer også drenge og tæller i sine rækker børn hvervet via rekrutteringskampagner.

30. Bosco TAGANDA

(alias: a) Bosco Ntaganda, b) Bosco Ntagenda, c) General Taganda, d) Lydia (da han var en del af APR), e) Terminator, f) Tango Romeo (kaldesignal), g) Romeo (kaldesignal), h) Major)

Adresse: Haag, Nederlandene (pr. juni 2016).

Fødselsdato: mellem 1973 og 1974.

Fødested: Bigogwe, Rwanda.

Nationalitet: Den Demokratiske Republik Congo.

Adresse: Haag, Nederlandene.

Dato for FN's opførelse på listen: 1. november 2005.

Andre oplysninger: Født i Rwanda, flyttede som barn til Nyamitaba, Masisiterritoriet i Nordkivu. Udnævnt til brigadegeneral i FARDC ved præsidentielt dekret den 11. december 2004 efter Iturifredsforhandlingerne. Tidligere stabschef i CNDP og blev militær øverstbefalende for CNDP efter anholdelsen af Laurent Nkunda i januar 2009. Siden januar 2009 de facto næstkommanderende for de på hinanden følgende anti-FDLR-operationer »Umoja Wetu«, »Kimia II« og »Amani Leo« i Nord- og Syd-kivu. Rejste ind i Rwanda i marts 2013 og overgav sig frivilligt til embedsmændene fra ICC den 22. marts i Kigali. Blev overført til ICC i Haag, Nederlandene. Den 9. juni 2014 bekræftede ICC 13 anklager om krigsforbrydelser og fem anklager om forbrydelser mod menneskeheden mod ham; retssagen blev indledt i september 2015. Den 8. juli 2019 fandt ICC ham skyldig i 18 tilfælde af krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden begået i Ituri i 2002-2003. Den 7. november 2019 blev han idømt i alt 30 års fængsel. Han har appelleret både dommen og straffen. Internetlink til INTERPOL-UN Security Council Special Notice: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>

Yderligere oplysninger fra det beskrivende resumé af grundene til opførelse på listen fra sanktionskomitéen:

Bosco Taganda var militær øverstbefalende for UPC/L, har politisk indflydelse og fortsat kommando over og kontrol med de aktiviteter, der udøves af UPC/L, en af de væbnede grupper og militser, der er omhandlet i punkt 20 i resolution 1493 (2003), og som er involveret i våbenhandel i strid med våbenembargoen. Han blev udnævnt til general i FARDC i december 2004, men afslog at modtage forfremmelsen og står derfor fortsat uden for FARDC. Ifølge kontoret for FN-generalsekretærens særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter var han ansvarlig for rekruttering og brug af børn i Ituri i 2002 og 2003, og for 155 tilfælde af direkte og/eller indirekte ansvar for rekruttering og brug af børn i Nordkivu fra 2002 til 2009. Som CNDP stabschef havde han direkte og indirekte ansvar for Kiwanjamassakren i november 2008.

Født i Rwanda, flyttede som barn til Nyamitaba i Masisiterritoriet i Nordkivuprovinserne. Boede i juni 2011 i Goma og ejede store farme i Ngunguområdet i Masisiterritoriet i Nordkivuprovinserne. Han blev udnævnt til brigadegeneral i FARDC ved præsidentielt dekret den 11. december 2004 efter Iturifredsftalerne. Han var stabschef i CNDP og blev derefter militær øverstbefalende for CNDP efter anholdelsen af Laurent Nkunda i januar 2009. I begyndelsen af januar 2009 var han de facto næstkommanderende for de på hinanden følgende anti-FDLR-operationer »Umoja Wetu«, »Kimia II« og »Amani Leo« i Nord- og Syd-kivuprovinserne. Han rejste ind i Rwanda i marts 2013, overgav sig frivilligt til embedsmænd fra ICC den 22. marts i Kigali og blev herefter overført til ICC i Haag, Nederlandene. Den 9. juni 2014 bekræftede ICC 13 anklager om krigsforbrydelser og fem anklager om forbrydelser mod menneskeheden mod ham. Retssagen blev indledt i september 2015.

II. I bilag I til forordning (EF) nr. 1183/2005, del b) (liste over enheder, der er omhandlet i artikel 2 og 2a), erstattes oplysningerne om de nedenfor anførte enheder af følgende oplysninger:

1. ADF (ALLIANCEN AF DEMOKRATISKE KRÆFTER)

(alias: a) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda, b) ADF/NALU, c) NALU)

Adresse: Nordkivuprovinserne, Den Demokratiske Republik Congo.

Dato for FN's opførelse på listen: 30. juni 2014.

Andre oplysninger: Stifteren og lederen af ADF, Jamil Mukulu, blev anholdt i april 2015 i Dar es Salaam i Tanzania. Han blev herefter udleveret til Kampala i Uganda i juli 2015. Pr. juni 2016 var Mukulu angiveligt i politiets varetægt i afventning af retssagen mod ham. Seka Baluku efterfulgte Jamil Mukulu som den øverste leder af ADF. Som nævnt i flere rapporter fra FN's ekspertgruppe vedrørende DRC (S/2015/19, S/2015/797, S/2016/1102, S/2017/672, S/2018/531, S/2019/469, S/2019/974, S/2020/482) har ADF, også under Seka Balukus lederskab, fortsat udført gentagne angreb, drab og lemlæstelser, voldtægter og anden seksuel vold, bortførelser af civile, herunder børn, samt angreb på landsbyer og sundhedsfaciliteter, navnlig i Mamove, Beniterritoriet, den 12. og 24. februar 2019, og Mantumbi, Beniterritoriet, den 5. december 2019 og den 30. januar 2020, samt den fortsatte rekruttering og brug af børn under angreb og til tvangsarbejde i Beniterritoriet i DRC siden mindst 2015. Internetlink til INTERPOL-UN Security Council Special Notice: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Yderligere oplysninger fra det beskrivende resumé af grundene til opførelse på listen fra sanktionskomitéen:

Alliancen af Demokratiske Kræfter (»ADF«) blev oprettet i 1995 og holder til i det bjergrige grænseområde mellem DRC og Uganda. Ifølge den endelige rapport fra 2013 fra FN's Ekspertgruppe vedrørende Den Demokratiske Republik Congo, der citerer embedsmænd fra Uganda og FN-kilder, skønnede man i 2013, at ADF havde en anslået styrke på mellem 1 200 og 1 500 bevæbnede krigere, der befinder sig i det nordøstlige Beniterritorium i Nordkivuprovinserne tæt på grænsen til Uganda. De samme kilder anslår, at ADF samlet set — iberegnet kvinder og børn — har mellem 1 600 og 2 500 medlemmer. ADF har på grund af offensive militæroperationer, som de congolesiske væbnede styrker (FARDC) og FN's stabiliseringsmission i DRC (MONUSCO) gennemførte i 2013 og 2014, spredt sine krigere til adskillige mindre baser og flyttet kvinder og børn til områder vest for Beni langs grænsen mellem Ituri og Nordkivu. Den militære øverstbefalende for ADF er Hood Lukwago, og den øverste leder er Jamil Mukulu, der er omfattet af restriktive foranstaltninger.

ADF har begået alvorlige krænkelse af folkeretten og UNSCR 2078 (2012), herunder som beskrevet nedenfor.

ADF har rekrutteret og benyttet børnesoldater i strid med gældende folkeret (UNSCR, punkt 4, litra d)).

I ekspertgruppens endelige rapport fra 2013 anførtes det, at ekspertgruppen har interviewet tre tidligere ADF-krigere, som var flygtet i løbet af 2013, og som beskrev, hvordan hververe fra ADF i Uganda lokker folk til DRC med falske løfter om beskæftigelse (for voksne) og gratis uddannelse (for børn) og dernæst tvinger dem til at tilslutte sig ADF. Det fremgik også af ekspertgruppens rapport, at tidligere ADF-krigere fortalte ekspertgruppen, at ADF's træningsgrupper som regel omfatter voksne mænd og drenge, og to drenge, der flygtede fra ADF i 2013, fortalte ekspertgruppen, at de havde modtaget militær træning i ADF. Ekspertgruppens rapport indeholder også en beretning om ADF's træning fra en »tidligere ADF-børnesoldat«.

Ifølge ekspertgruppens endelige rapport fra 2012 rekrutterer ADF også børn, hvilket illustreres med et eksempel, nemlig en hverver fra ADF, som blev fanget af Ugandas myndigheder i Kasese sammen med seks unge drenge på vej til DRC i juli 2012.

Et konkret eksempel på ADF's rekruttering og brug af børn findes i en skrivelse af 6. januar 2009 fra den tidligere direktør for Afrika i Human Rights Watch, Georgette Gagnon, til Ugandas tidligere justitsminister, Kiddhu Makubuyu, hvoraf det fremgår, at en dreng på 9 år ved navn Bushobozi Iumba blev bortført af ADF i 2000. Han skulle sørge for transport og levere andre tjenester til ADF-krigere.

I rapporten om Afrika anførtes der endvidere påstande om, at ADF angiveligt rekrutterer børn helt ned til 10 år som børnesoldater, og den citerer en talsmand fra de ugandiske regeringstropper (UPDF), som anfører, at UPDF har reddet 30 børn fra en træningslejr på øen Buvuma i Victoriasøen.

ADF har ligeledes begået adskillige overtrædelser af de internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret mod kvinder og børn, herunder drab, lemlæstelse og seksuel vold (UNSCR, punkt 4, litra e)).

Ifølge ekspertgruppens endelige rapport fra 2013 angreb ADF i 2013 flere landsbyer, hvilket medførte, at mere end 66 000 mennesker flygtede til Uganda. Disse angreb affolkede et stort område, som ADF siden har kontrolleret ved at bortføre eller dræbe folk, der vender tilbage til deres landsbyer. Mellem juli og september 2013 har ADF halshugget mindst fem mennesker i Kamangoområdet, skudt adskillige andre og bortført dusinvis andre. Disse handlinger har terroriseret lokalbefolkningen og afholdt folk fra at vende hjem.

Den globale horisontale note («Global Horizontal Note»), som er en mekanisme til overvågning og rapportering af alvorlige overgreb mod børn i væbnede konflikter, rapporterede til FN's Sikkerhedsråds arbejdsgruppe vedrørende børn i væbnede konflikter, at ADF i rapporteringsperioden fra oktober til december 2013 var ansvarlig for 14 af de 18 dokumenterede tilfælde af dræbte børn, herunder i forbindelse med en hændelse den 11. december 2013 i Beniterritoriet, Nordkivu, hvor ADF angreb landsbyen Musuku og dræbte 23 mennesker, herunder 11 børn (tre piger og otte drenge) på mellem 2 måneder og 17 år. Alle ofre var blevet alvorligt lemlæstet med macheter, herunder to børn, der overlevede angrebet.

I rapporten fra marts 2014 fra generalsekretæren vedrørende konfliktrelateret seksuel vold anføres »Allied Democratic Forces — National Army for the Liberation of Uganda« på listen over parter, der med god grund mistænkes for at begå eller være ansvarlig for voldtægt eller andre former for seksuel vold i væbnede konflikter.

ADF har også deltaget i angreb på MONUSCO's fredsbevarende styrker (UNSCR, punkt 4, litra i)).

Endelig har FN's stabiliseringsmission i Den Demokratiske Republik Congo (MONUSCO) rapporteret, at ADF har gennemført mindst to angreb på MONUSCO's fredsbevarende styrker. Det første angreb den 14. juli 2013 var et angreb på en MONUSCO-patrulje på vejen mellem Mbau og Kamango. Dette angreb er nærmere beskrevet i ekspertgruppens endelige rapport fra 2013. Det andet angreb fandt sted den 3. marts 2014. Et MONUSCO-køretøj blev angrebet med granater ti kilometer fra Mavivilufthavnen i Beni, hvilket medførte, at fem soldater i de fredsbevarende styrker blev såret.

Stifteren og lederen af ADF, Jamil Mukulu, blev anholdt i april 2015 i Dar es Salaam i Tanzania. Han blev herefter udleveret til Kampala i Uganda i juli 2015. Pr. juni 2016 var Mukulu i politiets varetægt i afventning af retssagen mod ham.

7. MACHANGA LTD

Adresse: Plot 55A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda.

Dato for FN's opførelse på listen: 29. marts 2007.

Andre oplysninger: Guldeksportselskab (direktører: Rajendra Kumar Vaya og Hirendra M. Vaya). I 2010 blev aktiver, der tilhører Machanga, på kontoen i Emirates Gold, indefrosset af Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Machangas ejere er fortsat involveret i køb af guld fra den østlige del af DRC. Machanga Ltd indgav senest i 2004 en årlig indberetning og blev ifølge Republikken Ugandas myndigheder opført som »status inaktiv«. Internetlink til INTERPOL-UN Security Council Special Notice: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Yderligere oplysninger fra det beskrivende resumé af grundene til opførelse på listen fra sanktionskomitéen:

Machanga opkøbte guld gennem en fast handelsforbindelse med handlere i DRC med nær tilknytning til militser. Dette udgør bistand til illegale væbnede grupper i strid med våbenembargoen i resolution 1493 (2003) og 1596 (2005). Guldeksportselskab (direktører: Rajendra Kumar Vaya og Hirendra M. Vaya). I 2010 blev aktiver, der tilhører Machanga, på kontoen i Emirates Gold, indefrosset af Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Machangas tidligere ejer Rajendra Kumar, og hans bror Vipul Kumar, er fortsat involveret i køb af guld fra det østlige DRC.

9. UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD

Adresse: a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (tlf. +256 41 533578/9), b) PO BOX 22 709, Kampala, Uganda.

Dato for FN's opførelse på listen: 29. marts 2007.

Andre oplysninger: Guldeksportselskab. (direktører: Jamnadas V. LODHIA — kendt som »Chuni« — og hans sønner Kunal J. LODHIA og Jitendra J. LODHIA). I januar 2011 meddelte de ugandiske myndigheder komitéen, at Emirates Gold ifølge en undtagelse for dets kapitalinteresser tilbagebetalte UCI's gæld til Crane Bank i Kampala, hvilket førte til endelig lukning af dets konti. UCI's direktører er fortsat involveret i køb af guld fra den østlige del af DRC. Uganda Commercial Impex (UCI) Ltd indgav senest i 2013 en indberetning og blev af Republikken Ugandas myndigheder opført som »Inaktiv — status inaktiv«. Internetlink til INTERPOL-UN Security Council Special Notice: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>.

Yderligere oplysninger fra det beskrivende resumé af grundene til opførelse på listen fra sanktionskomitéen:

UCI opkøbte guld gennem en fast handelsforbindelse med handlere i DRC med nær tilknytning til militser. Dette udgør bistand til illegale væbnede grupper i strid med våbenembargoen i resolution 1493 (2003) og 1596 (2005). Guldeksportselskab. (tidligere direktører: J.V. LODHIA — kendt som »Chuni« — og hans søn Kunal LODHIA). I januar 2011 meddelte de ugandiske myndigheder komitéen, at Emirates Gold ifølge en undtagelse for dets kapitalinteresser tilbagebetalte UCI's gæld til Crane Bank i Kampala, hvilket førte til endelig lukning af dets konti. UCI's tidligere ejer J.V. Lodhia og hans søn Kunal Lodhia er fortsat involveret i køb af guld fra den østlige del af DRC.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2020/1508

af 12. oktober 2020

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Europæiske Udvalg for Udarbejdelse af Standarder for Sejlads på Indre Vandveje (CESNI) og i Centralkommissionen for Sejlads på Rhinen (CCNR), til vedtagelsen af standarder om tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den reviderede konvention om sejlads på Rhinen af 17. oktober 1868, som ændret ved konventionen om ændring af den reviderede konvention om sejlads på Rhinen, som blev vedtaget den 20. november 1963, trådte i kraft den 14. april 1967.
- (2) I henhold til denne konvention kan Centralkommissionen for Sejlads på Rhinen (CCNR) vedtage tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje.
- (3) Unionens aktiviteter i sektoren for transport ad indre vandveje bør tilsigte at sikre, at de tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, som skal anvendes i Unionen, udarbejdes på en ensartet måde.
- (4) Det Europæiske Udvalg for Udarbejdelse af Standarder for Sejlads på Indre Vandveje (CESNI) blev nedsat den 3. juni 2015 inden for rammerne af CCNR med henblik på at udarbejde tekniske standarder for transport ad indre vandveje på forskellige områder, navnlig for så vidt angår fartøjer, informationsteknologi og besætninger.
- (5) Med henblik på en effektiv transport ad de indre vandveje er det vigtigt, at de tekniske forskrifter for fartøjer, der gælder i henhold til de forskellige retlige ordninger i Europa, er forenelige og så harmoniserede som muligt. Navnlig bør de medlemsstater, som også er medlemmer af CCNR, støtte afgørelser, der bringer CCNR's regler i overensstemmelse med de regler, der anvendes i Unionen.
- (6) CESNI forventes på sit møde den 13. oktober 2020 at vedtage den europæiske standard om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje (»ES-TRIN-standard«) 2021/1 og den supplerende afprøvningsstandard indlands-AIS 2021/3.0.
- (7) ES-TRIN-standard 2021/1 fastsætter de fælles tekniske forskrifter, der er nødvendige af hensyn til sikkerheden for fartøjer på indre vandveje. Standarden indeholder bestemmelser om skibsbygning, udrustning og udstyr til fartøjer til sejlads på indre vandveje, særlige bestemmelser for nærmere bestemte fartøjskategorier såsom passagerfartøjer, konvojer, der skubbes, og containerskibe, bestemmelser for udstyr til det automatiske identifikationssystem (AIS), bestemmelser for fartøjsidentifikation, en model for certifikater og registre, overgangsbestemmelser og instrukser om anvendelsen af den tekniske standard. Afprøvningsstandard 2021/3.0 definerer betjenings- og funktionskrav, prøvningsmetoder og krævede prøveresultater for indlands-AIS-udstyr om bord.

- (8) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i CESNI, bør fastlægges, da ES-TRIN-standard 2021/1 vil kunne få afgørende indflydelse på EU-retten, nærmere bestemt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1629 ⁽¹⁾. I bilag II til nævnte direktiv henvises der for tekniske forskrifter for flydende strukturer til de forskrifter, der er fastsat i ES-TRIN-standard 2019/1. Kommissionen har bemyndigelse til at ajourføre denne henvisning til den seneste version af ES-TRIN-standard og til at fastsætte datoen for dens anvendelse.
- (9) CCNR forventes på sit møde den 3. december 2020 endvidere at vedtage en resolution om ændring af CCNR-reglementet med henblik på at indføje en henvisning til ES-TRIN-standard 2021/1 og afprøvningsstandard indlands-AIS 2021/3.0. Derfor bør den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i CCNR, også fastlægges.
- (10) Unionen er ikke medlem af hverken CCNR eller CESNI. Unionens holdning i disse organer bør derfor udtrykkes af de medlemsstater, der er medlem af disse organer, idet de handler i fællesskab i Unionens interesse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Europæiske Udvalg for Udarbejdelse af Standarder for Sejlads på Indre Vandveje (CESNI) den 13. oktober 2020, er at erklære sig enig i vedtagelsen af den europæiske standard om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje («ES-TRIN-standard») 2021/1 og den supplerende afprøvningsstandard indlands-AIS 2021/3.0.
2. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på mødet i plenarforsamlingen i Centralkommissionen for Sejlads på Rhinen (CCNR), hvor der træffes afgørelse om tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, er at støtte alle forslag, der bringer de tekniske forskrifter i overensstemmelse med forskrifterne i ES-TRIN-standard 2021/1 og den supplerende afprøvningsstandard indlands-AIS 2021/3.0.

Artikel 2

1. Unionens holdning, jf. artikel 1, stk. 1, fremføres af de medlemsstater, der er medlemmer af CESNI, idet de handler i fællesskab i Unionens interesse.
2. Unionens holdning, jf. artikel 1, stk. 2, fremføres af de medlemsstater, der er medlemmer af CCNR, idet de handler i fællesskab i Unionens interesse.

Artikel 3

Mindre tekniske ændringer af de holdninger, der er fastsat i artikel 1, kan aftales uden en yderligere afgørelse truffet af Rådet.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. oktober 2020.

På Rådets vegne
M. ROTH
Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1629 af 14. september 2016 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, om ændring af direktiv 2009/100/EF og om ophævelse af direktiv 2006/87/EF (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 118).

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (FUSP) 2020/1509**af 16. oktober 2020****om gennemførelse af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse 2010/788/FUSP af 20. december 2010 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo og om ophævelse af fælles holdning 2008/369/FUSP ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 20. december 2010 afgørelse 2010/788/FUSP.
- (2) De Forenede Nationers Sikkerhedsråds komité, der er nedsat i henhold til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1533 (2004), ændrede opførelserne af to personer og tre enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, den 19. august 2020.
- (3) Bilag I til afgørelse 2010/788/FUSP bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag I til afgørelse 2010/788/FUSP ændres som anført i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. oktober 2020.

På Rådets vegne

M. ROTH

Formand

⁽¹⁾ EUT L 336 af 21.12.2010, s. 30.

BILAG

I bilag I til afgørelse 2010/788/FUSP, del a) (liste over personer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1), erstattes oplysningerne om de nedenfor anførte personer af følgende oplysninger:

29. Ntabo Ntaberi SHEKA

Stilling: Øverstbefalende, Ndumaforsvaret af Congo, Mayi Mayi Sheka-gruppen.

Fødselsdato: 4. april 1976.

Fødested: Walikale, Walikaleterritoriet, Den Demokratiske Republik Congo.

Nationalitet: Den Demokratiske Republik Congo.

Adresse: Goma, Nordkivu, Den Demokratiske Republik Congo (i fængsel)

Dato for FN's opførelse på listen: 28. november 2011.

Andre oplysninger: Han overgav sig til MONUSCO den 26. juli 2017 og har siden været tilbageholdt af de congolesiske myndigheder. Hans retssag for krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og deltagelse i en oprørsbevægelse begyndte i november 2018 ved militærdomstolen i Goma. Internetlink til INTERPOL-UN Security Council Special Notice: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>

Yderligere oplysninger fra det beskrivende resumé af grundene til opførelse på listen fra sanktionskomitéen:

Ntabo Ntaberi Sheka, øverstbefalende i den politiske afdeling af Mayi Mayi Sheka, er den politiske leder af en congolesisk bevæbnet gruppe, der hindrer afvæbning, demobilisering eller reintegration af kombattanter. Mayi Mayi Sheka er en militsgruppe i Congo, der opererer fra baser i Walikaleterritoriet i det østlige DRC. Mayi Mayi Sheka-gruppen har udført angreb på miner i det østlige DRC, hvilket inkluderer overtagelsen af Bisiyeminerne og afpresning af lokale. Ntabo Ntaberi Sheka har også begået alvorlige krænkelser af folkeretten, bl.a. over for børn. Ntabo Ntaberi Sheka planlagde og gav ordre til en række angreb i Walikaleterritoriet fra den 30. juli til den 2. august 2010 for at straffe medlemmer af lokalbefolkningen, der var anklaget for at samarbejde med de congolesiske regeringsstyrker. Under angrebene blev børn voldtaget og bortført, sat til tvangsarbejde og udsat for grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling. Mayi Mayi Sheka-militsgruppen tvangsrekrutterer også drenge og tæller i sine rækker børn hvervet via rekrutteringskampagner.

30. Bosco TAGANDA

(alias: a) Bosco Ntaganda, b) Bosco Ntagenda, c) General Taganda, d) Lydia (da han var en del af APR), e) Terminator, f) Tango Romeo (kaldesignal), g) Romeo (kaldesignal), h) Major)

Adresse: Haag, Nederlandene (pr. juni 2016).

Fødselsdato: mellem 1973 og 1974.

Fødested: Bigogwe, Rwanda.

Nationalitet: Den Demokratiske Republik Congo.

Adresse: Haag, Nederlandene.

Dato for FN's opførelse på listen: 1. november 2005.

Andre oplysninger: Født i Rwanda, flyttede som barn til Nyamitaba, Masisiterritoriet i Nordkivu. Udnævnt til brigadegeneral i FARDC ved præsidentielt dekret den 11. december 2004 efter Iturifredsforhandlingerne. Tidligere stabschef i CNDP og blev militær øverstbefalende for CNDP efter anholdelsen af Laurent Nkunda i januar 2009. Siden januar 2009 de facto næstkommanderende for de på hinanden følgende anti-FDLR-operationer »Umoja Wetu«, »Kimia II« og »Amani Leo« i Nord- og Syd-kivu. Rejste ind i Rwanda i marts 2013 og overgav sig frivilligt til embedsmændene fra ICC den 22. marts i Kigali. Blev overført til ICC i Haag, Nederlandene. Den 9. juni 2014 bekræftede ICC 13 anklager om krigsforbrydelser og fem anklager om forbrydelser mod menneskeheden mod ham; retssagen blev indledt i september 2015. Den 8. juli 2019 fandt ICC ham skyldig i 18 tilfælde af krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden begået i Ituri i 2002-2003. Den 7. november 2019 blev han idømt i alt 30 års fængsel. Han har appelleret både dommen og straffen. Internetlink til INTERPOL-UN Security Council Special Notice: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>

Yderligere oplysninger fra det beskrivende resumé af grundene til opførelse på listen fra sanktionskomitéen:

Bosco Taganda var militær øverstbefalende for UPC/L, har politisk indflydelse og fortsat kommando over og kontrol med de aktiviteter, der udøves af UPC/L, en af de væbnede grupper og militser, der er omhandlet i punkt 20 i resolution 1493 (2003), og som er involveret i våbenhandel i strid med våbenembargoen. Han blev udnævnt til general i FARDC i december 2004, men afslog at modtage forfremmelsen og står derfor fortsat uden for FARDC. Ifølge kontoret for FN-generalsekretærens særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter var han ansvarlig for rekruttering og brug af børn i Ituri i 2002 og 2003, og for 155 tilfælde af direkte og/eller indirekte ansvar for rekruttering og brug af børn i Nordkivu fra 2002 til 2009. Som CNDP stabschef havde han direkte og indirekte ansvar for Kiwanjamassakren i november 2008.

Født i Rwanda, flyttede som barn til Nyamitaba i Masisiterritoriet i Nordkivuprovinsen. Boede i juni 2011 i Goma og ejede store farme i Ngunguområdet i Masisiterritoriet i Nordkivuprovinsen. Han blev udnævnt til brigadegeneral i FARDC ved præsidentielt dekret den 11. december 2004 efter Iturifredsftalerne. Han var stabschef i CNDP og blev derefter militær øverstbefalende for CNDP efter anholdelsen af Laurent Nkunda i januar 2009. I begyndelsen af januar 2009 var han de facto næstkommanderende for de på hinanden følgende anti-FDLR-operationer »Umoja Wetu«, »Kimia II« og »Amani Leo« i Nord- og Syd-kivuprovinserne. Han rejste ind i Rwanda i marts 2013, overgav sig frivilligt til embedsmænd fra ICC den 22. marts i Kigali og blev herefter overført til ICC i Haag, Nederlandene. Den 9. juni 2014 bekræftede ICC 13 anklager om krigsforbrydelser og fem anklager om forbrydelser mod menneskeheden mod ham. Retssagen blev indledt i september 2015.

II. I bilag I til afgørelse 2010/788/FUSP, del b) (liste over enheder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1), erstattes oplysningerne om de nedenfor anførte enheder af følgende oplysninger:

1. ADF (ALLIANCEN AF DEMOKRATISKE KRÆFTER)

(alias: a) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda, b) ADF/NALU, c) NALU)

Adresse: Nordkivuprovinsen, Den Demokratiske Republik Congo.

Dato for FN's opførelse på listen: 30. juni 2014.

Andre oplysninger: Stifteren og lederen af ADF, Jamil Mukulu, blev anholdt i april 2015 i Dar es Salaam i Tanzania. Han blev herefter udleveret til Kampala i Uganda i juli 2015. Pr. juni 2016 var Mukulu angiveligt i politiets varetægt i afventning af retssagen mod ham. Seka Baluku efterfulgte Jamil Mukulu som den øverste leder af ADF. Som nævnt i flere rapporter fra FN's ekspertgruppe vedrørende DRC (S/2015/19, S/2015/797, S/2016/1102, S/2017/672, S/2018/531, S/2019/469, S/2019/974, S/2020/482) har ADF, også under Seka Balukus lederskab, fortsat udført gentagne angreb, drab og lemlæstelser, voldtægter og anden seksuel vold, bortførelser af civile, herunder børn, samt angreb på landsbyer og sundhedsfaciliteter, navnlig i Mamove, Beniterritoriet, den 12. og 24. februar 2019, og Mantumbi, Beniterritoriet, den 5. december 2019 og den 30. januar 2020, samt den fortsatte rekruttering og brug af børn under angreb og til tvangsarbejde i Beniterritoriet i DRC siden mindst 2015. Internetlink til INTERPOL-UN Security Council Special Notice: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Yderligere oplysninger fra det beskrivende resumé af grundene til opførelse på listen fra sanktionskomitéen:

Alliancen af Demokratiske Kræfter (»ADF«) blev oprettet i 1995 og holder til i det bjergrige grænseområde mellem DRC og Uganda. Ifølge den endelige rapport fra 2013 fra FN's Ekspertgruppe vedrørende Den Demokratiske Republik Congo, der citerer embedsmænd fra Uganda og FN-kilder, skønnede man i 2013, at ADF havde en anslået styrke på mellem 1 200 og 1 500 bevæbnede krigere, der befinder sig i det nordøstlige Beniterritorium i Nordkivuprovinsen tæt på grænsen til Uganda. De samme kilder anslår, at ADF samlet set – iberegnet kvinder og børn – har mellem 1 600 og 2 500 medlemmer. ADF har på grund af offensive militæroperationer, som de congolesiske væbnede styrker (FARDC) og FN's stabiliseringsmission i DRC (MONUSCO) gennemførte i 2013 og 2014, spredt sine krigere til adskillige mindre baser og flyttet kvinder og børn til områder vest for Beni langs grænsen mellem Ituri og Nordkivu. Den militære øverstbefalende for ADF er Hood Lukwago, og den øverste leder er Jamil Mukulu, der er omfattet af restriktive foranstaltninger.

ADF har begået alvorlige krænkelser af folkeretten og UNSCR 2078 (2012), herunder som beskrevet nedenfor.

ADF har rekrutteret og benyttet børnesoldater i strid med gældende folkeret (UNSCR, punkt 4, litra d)).

I ekspertgruppens endelige rapport fra 2013 anførtes det, at ekspertgruppen har interviewet tre tidligere ADF-krigere, som var flygtet i løbet af 2013, og som beskrev, hvordan hververe fra ADF i Uganda lokker folk til DRC med falske løfter om beskæftigelse (for voksne) og gratis uddannelse (for børn) og dernæst tvinger dem til at tilslutte sig ADF. Det fremgik også af ekspertgruppens rapport, at tidligere ADF-krigere fortalte ekspertgruppen, at ADF's træningsgrupper som regel omfatter voksne mænd og drenge, og to drenge, der flygtede fra ADF i 2013, fortalte ekspertgruppen, at de havde modtaget militær træning i ADF. Ekspertgruppens rapport indeholder også en beretning om ADF's træning fra en »tidligere ADF-børnesoldat«.

Ifølge ekspertgruppens endelige rapport fra 2012 rekrutterer ADF også børn, hvilket illustreres med et eksempel, nemlig en hverver fra ADF, som blev fanget af Ugandas myndigheder i Kasese sammen med seks unge drenge på vej til DRC i juli 2012.

Et konkret eksempel på ADF's rekruttering og brug af børn findes i en skrivelse af 6. januar 2009 fra den tidligere direktør for Afrika i Human Rights Watch, Georgette Gagnon, til Ugandas tidligere justitsminister, Kiddhu Makubuyu, hvoraf det fremgår, at en dreng på 9 år ved navn Bushobozi Iumba blev bortført af ADF i 2000. Han skulle sørge for transport og levere andre tjenester til ADF-krigere.

I rapporten om Afrika anførtes der endvidere påstande om, at ADF angiveligt rekrutterer børn helt ned til 10 år som børnesoldater, og den citerer en talsmand fra de ugandiske regeringstropper (UPDF), som anfører, at UPDF har reddet 30 børn fra en træningslejr på øen Buvuma i Victoriasøen.

ADF har ligeledes begået adskillige overtrædelser af de internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret mod kvinder og børn, herunder drab, lemlæstelse og seksuel vold (UNSCR, punkt 4, litra e)).

Ifølge ekspertgruppens endelige rapport fra 2013 angreb ADF i 2013 flere landsbyer, hvilket medførte, at mere end 66 000 mennesker flygtede til Uganda. Disse angreb affolkede et stort område, som ADF siden har kontrolleret ved at bortføre eller dræbe folk, der vender tilbage til deres landsbyer. Mellem juli og september 2013 har ADF halshugget mindst fem mennesker i Kamangoområdet, skudt adskillige andre og bortført dusinvis andre. Disse handlinger har terroriseret lokalbefolkningen og afholdt folk fra at vende hjem.

Den globale horisontale note (»Global Horizontal Note«), som er en mekanisme til overvågning og rapportering af alvorlige overgreb mod børn i væbnede konflikter, rapporterede til FN's Sikkerhedsråds arbejdsgruppe vedrørende børn i væbnede konflikter, at ADF i rapporteringsperioden fra oktober til december 2013 var ansvarlig for 14 af de 18 dokumenterede tilfælde af dræbte børn, herunder i forbindelse med en hændelse den 11. december 2013 i Beniterritoriet, Nordkivu, hvor ADF angreb landsbyen Musuku og dræbte 23 mennesker, herunder 11 børn (tre piger og otte drenge) på mellem 2 måneder og 17 år. Alle ofre var blevet alvorligt lemlæstet med macheter, herunder to børn, der overlevede angrebet.

I rapporten fra marts 2014 fra generalsekretæren vedrørende konfliktrelateret seksuel vold anføres »Allied Democratic Forces – National Army for the Liberation of Uganda« på listen over parter, der med god grund mistænkes for at begå eller være ansvarlig foroldtægt eller andre former for seksuel vold i væbnede konflikter.

ADF har også deltaget i angreb på MONUSCO's fredsbevarende styrker (UNSCR, punkt 4, litra i)).

Endelig har FN's stabiliseringsmission i Den Demokratiske Republik Congo (MONUSCO) rapporteret, at ADF har gennemført mindst to angreb på MONUSCO's fredsbevarende styrker. Det første angreb den 14. juli 2013 var et angreb på en MONUSCO-patrolje på vejen mellem Mbau og Kamango. Dette angreb er nærmere beskrevet i ekspertgruppens endelige rapport fra 2013. Det andet angreb fandt sted den 3. marts 2014. Et MONUSCO-køretøj blev angrebet med granater ti kilometer fra Mavivilufthavnen i Beni, hvilket medførte, at fem soldater i de fredsbevarende styrker blev såret.

Stifteren og lederen af ADF, Jamil Mukulu, blev anholdt i april 2015 i Dar es Salaam i Tanzania. Han blev herefter udleveret til Kampala i Uganda i juli 2015. Pr. juni 2016 var Mukulu i politiets varetægt i afventning af retssagen mod ham.

7. MACHANGA LTD

Adresse: Plot 55A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda.

Dato for FN's opførelse på listen: 29. marts 2007.

Andre oplysninger: Guldeksportselskab (direktører: Rajendra Kumar Vaya og Hirendra M. Vaya). I 2010 blev aktiver, der tilhører Machanga, på kontoen i Emirates Gold, indefrosset af Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Machangas ejere er fortsat involveret i køb af guld fra den østlige del af DRC. Machanga Ltd indgav senest i 2004 en årlig indberetning og blev ifølge Republikken Ugandas myndigheder opført som »status inaktiv«. Internetlink til INTERPOL-UN Security Council Special Notice: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Yderligere oplysninger fra det beskrivende resumé af grundene til opførelse på listen fra sanktionskomitéen:

Machanga opkøbte guld gennem en fast handelsforbindelse med handlere i DRC med nær tilknytning til militser. Dette udgør bistand til illegale væbnede grupper i strid med våbenembargoen i resolution 1493 (2003) og 1596 (2005). Guldeksportselskab (direktører: Rajendra Kumar Vaya og Hirendra M. Vaya). I 2010 blev aktiver, der tilhører Machanga, på kontoen i Emirates Gold, indefrosset af Bank of Nova Scotia Mocatta (UK). Machangas tidligere ejer Rajendra Kumar, og hans bror Vipul Kumar, er fortsat involveret i køb af guld fra det østlige DRC.

9. UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD

Adresse: a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (tlf. +256 41 533 578/9), b) PO BOX 22 709, Kampala, Uganda.

Dato for FN's opførelse på listen: 29. marts 2007.

Andre oplysninger: Guldeksportselskab. (direktører: Jamnadas V. LODHIA – kendt som »Chuni« – og hans sønner Kunal J. LODHIA og Jitendra J. LODHIA). I januar 2011 meddelte de ugandiske myndigheder komitéen, at Emirates Gold ifølge en undtagelse for dets kapitalinteresser tilbagebetalte UCI's gæld til Crane Bank i Kampala, hvilket førte til endelig lukning af dets konti. UCI's direktører er fortsat involveret i køb af guld fra den østlige del af DRC. Uganda Commercial Impex (UCI) Ltd indgav senest i 2013 en indberetning og blev af Republikken Ugandas myndigheder opført som »Inaktiv – status inaktiv«. Internetlink til INTERPOL-UN Security Council Special Notice: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Yderligere oplysninger fra det beskrivende resumé af grundene til opførelse på listen fra sanktionskomitéen:

UCI opkøbte guld gennem en fast handelsforbindelse med handlere i DRC med nær tilknytning til militser. Dette udgør bistand til illegale væbnede grupper i strid med våbenembargoen i resolution 1493 (2003) og 1596 (2005). Guldeksportselskab. (tidligere direktører: J.V. LODHIA – kendt som »Chuni« – og hans søn Kunal LODHIA). I januar 2011 meddelte de ugandiske myndigheder komitéen, at Emirates Gold ifølge en undtagelse for dets kapitalinteresser tilbagebetalte UCI's gæld til Crane Bank i Kampala, hvilket førte til endelig lukning af dets konti. UCI's tidligere ejer J.V. Lodhia og hans søn Kunal Lodhia er fortsat involveret i køb af guld fra den østlige del af DRC.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA